

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Vladimíra Maguru a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v právnej veci navrhovateľky **T. T.B.**, zastúpenej JUDr. E. P., advokátkou so sídlom v T., proti odporcovi **Ing. R. T.N.**, zastúpenému Mgr. A.M., advokátkou so sídlom v P., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde T. pod sp.zn. 5 C 133/2006, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. apríla 2010 sp.zn. 25 Co 134/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd T. rozsudkom z 19. októbra 2009 č.k. 5 C 133/2006-727 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej „BSM“) tak, že z hnutelných vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky hnutelné veci, uvedené pod položkou 1/ až 17/ v celkovej hodnote 4 120,77 €, nehnuteľné veci a to parc. č. X. - zastavaná plocha vo výmere 13 m², parc. č. X. - zastavaná plocha vo výmere 22 m² vrátane garáže súp. č. X. stojacej na parc. č. X., zapísané na LV č. X. pre kat. úz. T. v hodnote 3.983, 27 €

a byt č. X. na 7. poschodí, vchod D v bytovom dome súp.č. X., stojacom na parc. č. X., X., X., X. na S., zapísaný na LV č. X. kat. úz. T., s vlastníctvom bytu je spojené spoluvlastníctvo na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. X. vo veľkosti 153/10000-in v hodnote 49.790,88 € , t.j. celkove veci v hodnote 57.894,92 € . Do výlučného vlastníctva odporcu prikázal nehnuteľnosť - pozemok – parc. č. X. – záhrada vo výmere 950 m², zapísaný na LV č. X. kat. úz. T. v hodnote 9.294,30 € a výnos z predaja 1 ks akcie č. X. T. v hodnote 29.788,29 €, t.j. veci v celkovej hodnote 39.082,59 €. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi titulom vyrovnania podielov sumu 13.472,43 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť do účtarne súdu náhradu trov štátu v sume 85,19 € a odporcovi sumu 184,77 €. Účastníkom uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok v sume 2 909 € a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pri vyporiadaní BSM vychádzal z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka a hodnotu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva ustálil v hodnote 96.977,51 €, z čoho podiel každého z účastníkov predstavuje 48 488,76 €. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, ktoré veci tvorili predmet BSM. Pokiaľ odporca namietal, že pozemok uvedený v kat. úz. T. nepatrí do BSM účastníkov, nakoľko na kúpu predmetného pozemku boli použité finančné prostriedky pochádzajúce z daru od rodičov odporcu, tak súd prvého stupňa musel zahrnúť do BSM účastníkov aj uvedený pozemok, nakoľko z LV č. X. v kat. úz. T. mal preukázané, že účastníci nadobudli predmetný pozemok do bezpodielového spoluvlastníctva a takto boli aj ako bezpodieloví spoluvlastníci zapísaní na predmetný list vlastníctva. V konaní bolo ďalej preukázané výpoveďou otca odporcu F. N., že synovi daroval na kúpu pozemku finančné prostriedky v sume 245.000,- Sk a tiež daroval peniaze na kúpu bytu dcére M. finančné prostriedky a na kúpu pozemku dcére A. 245.000,-Sk. Súd prvého stupňa poukázal na to, že tu mala dôkaznú povinnosť aj navrhovateľka, a práve navrhovateľka ničím nepreukázala, z akých finančných prostriedkov bol kúpený predmetný pozemok, resp. že by bol kúpený z peňazí patriacich do BSM (že peniaze boli na účte účastníkov, doma, atď.) a tiež na to, že navrhovateľka ani nevedela, resp. opomenula, že majú kúpený pozemok spoločne s odporcom a tento je v bezpodielovom spoluvlastníctve. Pokiaľ išlo o zostatky na bežných účtoch v I., a.s. a T., a.s., pobočky T., nebolo preukázané, že by na týchto účtoch boli finančné prostriedky patriace do BSM a navrhovateľka tieto ani nežiadala zahrnúť do BSM, uviedla, že tieto účty majú priamy súvis iba s nakladaním s výnosom z predaja akcií spoločnosti T., ktoré výnosy žiadala zahrnúť do BSM. Rovnako tak, pokiaľ išlo o dividendy T. za rok 2005, bolo preukázané, že

odporcovi neboli v roku 2006 vyplácané dividendy za rok 2005. Navrhovateľka žiadala zahrnúť do BSM účastníkov aj výnos z predaja ďalších 74 kusov akcií T. Z vykonaného dokazovania výsluchom samotných účastníkov, svedkov, ktorí sú v príbuzenskom pomere s odporcom – F. N., Ing. A. K., S. K., P. S., M. S., ako aj svedkov, ktorí nie sú v príbuzenskom pomere s účastníkmi – J. K., I. H., M. G., ktorých výpovede súd považoval za vierohodné, bolo preukázané, že navrhovateľka sa nikdy aktívne nezúčastňovala úkonov nadobudnutia akcií spoločnosti T. a žiadnou mierou sa nepričinila o nadobudnutie akcií. Počas trvania manželstva navrhovateľka vedela, že prevod akcií je záležitosťou rodiny odporcu, akcie sa nakupovali pre F. N., (otca odporcu), ktorý nákup akcií financoval a rovnako ako odporcovi daroval darovacou zmluvou z 10. septembra 2004 akcie v počte 34 ks, tak daroval akcie, ako aj finančné prostriedky (spolu so svojou manželkou) na kúpu bytu dcére M. a kúpu pozemku dcére A., aj odporcovi. Pokiaľ navrhovateľka predložila ako dôkaz potvrdenia hore uvedených osôb o predaji akcií odporcovi, tieto potvrdenia nepreukazovali, že akcie boli kupované z finančných prostriedkov patriacich do BSM účastníkov. Rozdiel oproti tomu, čo patrilo na podiel odporcu, je suma 9.406,17 €, navrhovateľke boli prikázané do výlučného vlastníctva veci v hodnote 57.894,92 € a odporcovi v sume 39.082,59 €. Polovica z masy BSM predstavuje sumu 48.488,76 € (96.977,51 € : 2), preto by bola navrhovateľka povinná zaplatiť na vyrovnanie podielu odporcu sumu 9.406,17 € (48.488,76 € – 39.082,59 €). K tejto sume súd pripočítal v prospech odporcu polovicu z finančných prostriedkov, ktoré darovali rodičia odporcu odporcovi na kúpu pozemku v T., zapísaného na LV č. X., t.j. sumu 4.066,26 € (8.132,52 €; 245.000 Sk : 2), preto súd zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 13.472,43 € a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 28. apríla 2010 sp.zn. 25 Co 134/2009 rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa finančného vypořádania BSM zmenil tak, že navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcovi 9.406,17 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Zrušil rozsudok v časti týkajúcej sa povinnosti navrhovateľky zaplatiť náhradu trov konania štátu. Zmenil rozsudok v časti o poplatkovej povinnosti účastníkov tak, že súdny poplatok vo výške 2.909 € zaviazal zaplatiť odporcu na účet súdu prvého stupňa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že rozsudok súdu

prvého stupňa je v zásade vecne správny, okrem výšky peňažnej sumy, ktorú zaviazal súd prvého stupňa zaplatiť navrhovateľku odporcovi. Odvolací súd, vzhľadom na kúpnu zmluvu pri kúpe parc. č. X. v kat. úz. T., ako aj okolnosti kúpy, vychádzal z toho, že súd prvého stupňa správne zahrnul pozemok do BSM a vyporiadal ho, avšak nebol žiaden právny dôvod zohľadniť údajný peňažný dar na kúpu tohto pozemku odporcovi jeho otcom, a to v sume 4.066,26 €. Túto sumu odvolací súd nezapočítal ako zhodnotenie a prínos v prospech odporcu a v neprospech navrhovateľky. Z celkovej sumy 13.472,43 € preto odpočítal sumu 4.066,26 €, a tak povinnosť navrhovateľky zaplatiť odporcovi na vyporiadanie BSM sa znížila na sumu 9.406,17 € s povinnosťou zaplatiť ju do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd sa v ostatnom v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto vo svojom odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a doplnil na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody. Uviedol, že sporným pre vyporiadanie BSM bolo rozhodnutie o tom, či 74 ks akcií T. T., resp. výnos z predaja týchto akcií, patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odvolací súd, vychádzajúc z výsledkov dokazovania pred súdom prvého stupňa, konštatoval, že bolo možné vyvodiť ten skutkový záver s právnym posúdením, že akcie do BSM nepatrili. Neboli nadobudnuté zo spoločných prostriedkov účastníkov konania, išlo o zámer otca odporcu, ktorý bol jeden z majoritných vlastníkov akciovkej spoločnosti, odkúpiť akcie podniku od ďalších akcionárov, pričom však (a to prostredníctvom detí, t.j. i odporcu, ktoré však nemali finančné prostriedky na ich kúpu) v skutočnosti išlo o kúpu akcií F. N., pričom celý proces nadobúdania sa uskutočňoval tak, že financie dal otec odporcovi, aby kúpil akcie na svoje meno, lebo sám bol obmedzený v ich priamej kúpe, a preto ich nadobúdal prostredníctvom inej osoby (syna) a následne syn akcie daroval otcovi. Tento neskôr daroval akcie deťom. Výnos z nich sa nepretransformoval ako spoločný majetok patriaci do BSM a tieto akcie (okrem jedného kusu akcie, ktorú nadobudli výslovne účastníci konania, ktorá bola aj vyporiadaná, resp. výnos z nej) nikdy do BSM nepatrili a vždy mali charakter výlučného majetku, lebo ich odporca mohol darovať otcovi a v tejto súvislosti nemožno hovoriť o relatívnej neplatnosti právneho úkonu a súd ju preto ani nemal čo skúmať. Pozemok parc. č. X. v kat. úz. T. správne súd prvého stupňa zahrnul do BSM, pričom však nebol právny dôvod, aby súd sumu, ktorá mala byť použitá na kúpu tejto nehnuteľnosti, zahrnul ako výlučné zhodnotenie odporcom. Zmluvu robil otec odporcu, uviedol oboch účastníkov ako kupujúcich v zmluve s plným vedomím a dôsledkami z toho plynúcimi. Nebolo ani preukázané, že by peňažné prostriedky na kúpu tejto nehnuteľnosti boli darované od otca odporcu, preto sumu 4.066,26 € nebolo potrebné ani zohľadňovať pri

finančnom vypořádání. Vzhľadom na oslobodenie navrhovateľky od platenia súdnych poplatkov, zmenil výrok o trovách, a o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá ho žiadala zrušiť, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa. Namietala, že celé konanie malo vady, ktoré mali za následok nesprávne právne rozhodnutie vo veci a v rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Vytýkala súdom oboch stupňov, že nezohľadnil jej námietky ohľadom skutočnosti, že od začiatku žiadala zahrnúť do BSM 74 ks akcií firmy T., ktoré nadobudli počas manželstva s odporcom. To, že na nákup akcií mal poskytnúť finančné prostriedky otec odporcu, sa dozvedela až v rámci vypořádania BSM a takéto závery považuje za účelové v snahe znížiť hodnotu masy BSM. Spochybnila i záver o darovaní týchto akcií odporcom otcovi, nakoľko sa to udialo bez jej súhlasu, a preto mala za to, že súdy sa s touto skutočnosťou dostatočne nevysporiadali v odôvodnení svojich rozhodnutí. V tomto smere poukázala i na nesprávny záver, ohľadom relatívnej neplatnosti právneho úkonu prevodu akcií medzi odporcom a jeho otcom, ktorej sa domáhala i v súdnom konaní vedenom na Okresnom súdu T. sp.zn. 6 C 121/2007. To, že v tomto konaní zobrala späť svoj návrh na určenie neplatnosti darovacej zmluvy medzi odporcom a jeho otcom, neznamena, že sa nedovolala platne relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Tým, že sa dostali jej námietky neplatnosti právneho úkonu do vedomosti účastníkov, nastúpili účinky neplatnosti tohto úkonu, nakoľko v okamihu dovolania sa relatívnej neplatnosti už niet rozdielu medzi pôvodne relatívne neplatným právnym úkonom a absolútne neplatným právnym úkonom. Dovolateľka namietala i rozhodnutie v časti prikázania pozemku parc.č. X. do výlučného vlastníctva odporcu, nakoľko tento pozemok žiadala prikázať do svojho vlastníctva. V zmene napadnutého rozsudku, ktorým odvolací súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by peňažné prostriedky na kúpu tejto nehnuteľnosti boli darované od otca odporcu, a preto túto sumu nebolo potrebné ani zohľadňovať pri finančnom vypořádání, videla : „neobjektívne posudzovanie veci patriacich do BSM súdom, keďže na jednej strane súd tvrdí, že všetko bolo financované otcom odporcu (pozn. v prípade spomínaných akcií) a na druhej strane súd tvrdí, že nebolo potrebné zohľadňovať pri finančnom vypořádání sumu, ktorú opäť údajne poskytol otec odporcu na kúpu pozemku (v konečnom dôsledku však bol predmetný pozemok prikázaný do výlučného vlastníctva odporcu). V uvedenom vidím iba jednostrannosť rozhodnutí v prospech odporcu“.

K dovolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý žiadal rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že pozemok v kat. úz. T. parc.č. X. prikáže do jeho výlučného vlastníctva a zaviazá navrhovateľku zaplatiť na vyrovnanie podielu sumu 14 053,32 € do 60 dní do právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že z jeho strany bola od začiatku snaha o mimosúdnu dohodu, a nemal ani záujem pokračovať v ďalšom konaní, nakoľko mal pochybnosti, že doposiaľ vynaložené prostriedky a trovy konania, vzhľadom na postoj navrhovateľky, budú kompenzované prípadným úspechom v konaní, namietal v tomto smere i rozhodnutie o náhrade trov konania, keď záverom žiadal priznať náhradu trov celého konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže jeho nariadenie nepovažoval za potrebné (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Občiansky súdny poriadok umožňuje účastníkovi podať dovolanie len z tých dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p. Dovolanie môže byť podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod, ktorým bolo dovolanie odôvodnené, nie je v dovolacom konaní posudzovaný podľa toho, ako bol označený, ale predovšetkým podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uvedenými dovolacími dôvodmi, vrátane ich obsahového vymedzenia. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p., ako je tomu v prejednávanej veci. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka ide o prípad, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1

O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanoveniach § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené procesné vady v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Povinnosť dovolacieho súdu skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní zaťaženom procesnou vadou, nie je daná len vo vzťahu k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p., ale tiež vo vzťahu k procesným vadám inej závažnej povahy (tzv. iným vadám), pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť; jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Medzi také vady patrí napríklad to, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplného alebo nesprávne zisteného skutkového stavu veci z dôvodu, že súd pri vykonávaní dokazovania nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu než súd prvého stupňa bez toho, že by postupoval podľa § 213 ods. 3 O.s.p. a pod.

Dovolací súd nezistil, že by konanie odvolacieho súdu bolo takouto (inou) vadou postihnuté. Navrhovateľka síce v dovolaní existenciu takejto (inej) vady výslovne tvrdí, ale podľa toho, ako svoje dovolanie vo vzťahu k tejto vade odôvodňuje, v skutočnosti ide o námietku správnosti právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci odvolacím súdom.

Navrhovateľka, vychádzajúc z obsahu dovolania, ako dovolací dôvod uplatnila, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď namietala správnosť záveru odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa o tom, že 74 ks akcií firmy T. nepatrí do masy BSM, ako aj skutočnosť, že nehnuteľnosť – záhrada v kat. úz. T. bola pridelená do výlučného vlastníctva odporcu.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou dovolacieho súdu v prípade dovolania, ktoré je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci, je preskúmať, či odvolací súd na zistený skutkový stav použil správny predpis a či ho aj správne interpretoval. Predmetom súdneho posudzovania môžu byť len právne otázky, lebo na riešenie skutkových otázok dovolací súd nie je oprávnený, ani vybavený procesnými prostriedkami (§ 243a ods. 2, veta druhá O.s.p.).

V zmysle § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa teda vzťahuje iba na veci nadobudnuté za trvania manželstva.

Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (viď § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov – bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že obidva súdy zhodne uzavreli predmet BSM, rozdelenie vecí patriacich do BSM, vrátane ich hodnoty, okrem výšky podielu na vyrovnanie, kedy súd prvého stupňa v prospech odporcu započítal sumu, ktorá mala byť použitá na kúpu nehnuteľnosti v kat. úz. T., vychádzajúc z toho, že išlo o dar od otca odporcu výlučne odporcovi. Odvolací súd dospel však k záveru, že z obsahu kúpnej zmluvy vyplynulo, že účastníkmi zmluvy boli obaja manželia, a nebolo preukázané, že by peňažné prostriedky boli darované otcom odporcu. Dovolateľka tento iný záver dovolacieho súdu ani nenamietala, mala výhrady len k skutočnosti, že nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva odporcu, bez toho, aby svoj nesúhlas právne odôvodnila.

Navrhovateľka v dovolaní ďalej namietala nesprávnosť nezapočítania 74 ks akcií firmy T. do masy BSM. Táto námietka navrhovateľky nie je dôvodná. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že nižšie súdy sa s touto námietkou podrobne zaoberali a zaujali spoločný záver. Tak súd prvého stupňa ako i odvolací súd uviedli, že predmetné akcie neboli nadobudnuté zo spoločných prostriedkov účastníkov konania, a preto nepatrili ani do predmetu BSM účastníkov, ktorý súd vyporiadal. V danej veci išlo o zámer otca odporcu odkúpiť akcie podniku od ďalších akcionárov podniku prostredníctvom svojich detí, ktorých finančné prostriedky však na kúpu neboli použité, ale výlučne finančné prostriedky otca odporcu, ktorému boli spätne akcie zo strany detí (t.j. i odporcu) darované. Tento neskôr daroval akcie svojim deťom. V tomto smere bolo zo strany súdu prvého stupňa vykonané rozsiahle dokazovanie tak výsluchom účastníkov, ale najmä viacerých svedkov, ktorí zhodne popísali priebeh nakupovania akcií. Navrhovateľka, ako správne uviedol súd prvého stupňa, sa celého priebehu nezúčastňovala, nemala o finančných transakciách žiadnu vedomosť, a nepreukázala, že by v čase nákupu akcií vlastnili v BSM s odporcom potrebné finančné prostriedky na nákup. Súd prvého stupňa správne vyriešil i navrhovateľkou namietanú relatívnu neplatnosť právneho úkonu vo forme darovacej zmluvy zo dňa 28. júna 2004 uzavretej medzi odporcom ako darcom a jeho otcom ako obdarovaným. Ako bolo zrejmé z obsahu spisu Okresného súdu T. sp.zn. 6 C 121/2007, otec odporcu vo vyjadrení k návrhu navrhovateľky neuznal opodstatnenosť jednostranného právneho úkonu, ktorým sa navrhovateľka dovolala relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy.

Dovolací súd k uvedenému poznamenáva, že dovedy, kým sa osoba dotknutá úkonom nedovolá neplatnosti právneho úkonu, treba sa na tento úkon pozeráť ako na platný, so všetkými dôsledkami z toho vyplývajúcimi. Aby nastali účinky relatívnej neplatnosti právneho úkonu, stačí aj mimosúdne oznámenie osoby, úkonom dotknutej, že sa dovoláva tejto neplatnosti, a teda sa nevyžaduje v každom prípade výrok o neplatnosti rozsudkom súdu. Iba ak druhý účastník popiera uplatnený dôvod relatívnej neplatnosti, potom je namieste, aby sa oprávnený dovolal súdnej ochrany (pozri R 50/185). Navrhovateľka však svoj návrh na neplatnosť darovacej zmluvy z dôvodu relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu zobrala späť, preto sa súdnej ochrany nedovolala, a na právny úkon sa naďalej hľadí ako na platný. Úvahy navrhovateľky, že už pri samotnom dovolaní sa (t.j. pri dôjdení tohto právneho úkonu druhému účastníkovi) sa relatívne neplatný právny úkon, mení na absolútne neplatný, nemajú oporu v právnom poriadku.

V súvislosti s ďalšími námietkami navrhovateľky uvedenými v jej dovolaní, ktoré sa týkajú správnosti postupu odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa pri vyporiadaní BSM dovolací súd tieto nepovažuje za opodstatnené a postup oboch nižších súdov pri rozhodovaní vyhodnotil ako správny. Postup výpočtu, ktorý navrhovateľka uviedla v dovolaní, smeruje výlučne v jej prospech. V zmysle hore uvedených správnych a odôvodnených záverov odvolacieho súdu nemal dovolací súd dôvod ani prihliadať k námietkam, uvedeným vo vyjadrení odporcu.

Keďže námietky dovolateľky vzhľadom na uvedené nie sú dôvodné, možno odvolacím súdom ustálenú výšku finančného vyporiadania medzi účastníkmi (náležite v rozhodnutí odôvodnenú), ako aj spôsob vyporiadania BSM účastníkov považovať za správne.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nie je daný a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Odporca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov celého konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.), tieto však nevyčísľil. Dovolací súd preto rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júna 2012

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

